

At the end of the previous daf we learned; אמר רב יהודה אמר שמואל אין מברכין על האור אלא במוצאי שבת הואי אמר רב יהודה אמר שמואל אין מברכין על האור אלא בחייתו הוא –

The ברכה of ברכה מאורי מאורי on is recited only on מוצאי שבת, because that is when fire was first created.

ר' יוחנן says;

- מברכין על האור בין במוצאי שבת בין במוצאי יום הכיפורים וכן עמא דבר בורא מאורי האש is recited both on מוצאי שבת and מוצאי יום כיפור, and that is the accepted custom. Rashi explains,

- הואיל ודבר חדש הוא שנאסר בו כל היום ועכשיו נהנה ממנו

Because fire was forbidden all day, and now one can enjoy its benefits.

The Gemara now asks;
חמיתיבי אין מברכין על האור אלא במוצאי שבת – מיתיבי אין מברכין על האור אלא במוצאי שבת המוצאי שבת on מוצאי שבת on ברכה and ברייתא and cites a Machlokes of תנא קמא and - רבי יהודה to say the סברכה of

R' Yochanan paskens like ר' יהודה.

בורא מאורי האש.

Now, since R' Yehuda does not argue with the first part of the Braisa, בורא מאורי too must hold that בורא מאורי is said only on בורא מאורי, in contradiction of what we said earlier that ר' יוחנן is said on מוצאי יו"כ as well.

The Gemara answers;
לא קשיא כאן באור ששבת כאן באור היוצא מן העצים ומן האבנים A fire that existed on יו"כ we say a ברכה on it מוצאי יו"כ when it becomes permissible to use. However, a fire that did not previously exist, and is first kindled now, only warrants a ברכה which is when fire was first created.

אמר רב יהודה מברכין על האור
אמר שמואל בין במוצאי שבת בין
אין מברכין על האור
אלא במוצאי שבת
במוצאי יום הכיפורים
וכן עמא דבר
וכמילת בריית
פוצו
הואיל בייתו

Now, back to the Machlokes of the תנא קמא and רבי יהודה about when to say

בורא מאורי האש:

The תנא קמא says;

- וכיון שרואה מברך מיד

One should recite the ברכה as soon as he sees a fire.

As the Gemara later says;

רבי מפזרן - Rebbe would separate them. He would recite - רבי מאורי - whenever fire was brought before him, and - when בשמים was brought before him.

- רבי יהודה אומר סודרן על הכוס

He should recite the ברכה together הבדלה on a cup of wine. Likewise,

רבי חייא מכנסן - R' Chiya would gather them together, as we do today על הכוס . על הכוס .

- אמר רבי יוחנן הלכה כרבי יהודה

The Gemara asks;

- ואור במוצאי שבת איברי

The גמרא questions whether fire was really first created on חבי after all, רבי נחמיה adds fire to the list of things that were created פערב בין השמשות?

It cannot be referring to the fire of גהינם because a ברייתא because a קודם שנברא as one of the things what was created קודם שנברא – before the creation of the world? Furthermore, another ברייתא teaches that the fire of נהינם, which can never be extinguished, was created on the second day of creation?

The גמרא ultimately explains: – חללה קודם שנברא העולם

The space of גהינם was among the seven things created before the world was created.

- אור דידיה בשני בשבת

The fire of גהינם was created on the 2nd day of creation. בערב שבת – אור דידן במחשבה עלה ליבראות –

The Maharsha explains that the potential for making fire was created

ערב שבת בין השמשות.

- ולא נברא עד מוצאי שבת

The fire was actually only created מוצאי שבת when Hashem gave אדם the wisdom to rub two stones together to make fire, and to mate a horse and a donkey to make a mule.

רשב"ג holds that it was not ענה but אדם, an illegitimate child of צבעון and his mother, who created the mule.

Before the משנה, the גמרא cites three Braisos: The first ברייתא lists

עשרה בין השמשות ברים נבראו - The ten things that were created בין השמשות, with three possible additions -

The second ברייתא lists

שבעה מבני מכוסים מבני אדם – Seven things that are concealed from people - among them, the day of death, the thoughts of others and major political events -

The third ברייתא lists

שיעלו הוא שיעלו דין הוא שלטר - Three things that Hashem first created the potential for it, that were later actually created, and were necessary to be created - They are;

- --- Corpses should decompose,
- --- People should forget the pain of losing a relative, and
- --- Grain should eventually rot.
- ש We continue with another Halacha of מנהג המקום; משנה the משנה:

מקום שנהגו לעשות מלאכה בתשעה באב עושין מקום שנהגו שלא לעשות אין עושין –

A person should follow the local custom with regard to doing מלאכה on מלאכה.

- ובכל מקום תלמידי חכמים בטילים

A ת"ח should certainly not do מלאכה.

- רשב"ג אומר לעולם יעשה אדם עצמו ת"ח

Everybody should act like a תלמיד חכם and avoid מלאכה on תשעה באב.

אמר שמואל אין תענית ציבור בבבל אלא תשעה באב בלבד - אמר שמואל אין תענית ציבור בבבל אלא תשעה באב בלבד - Shmuel says that the only fast in בבל that has all the הלכות סל הלכות for rain in תשעה באב is ארץ ישראל הוא הענית ציבור The תענית first thinks this means that שמואל holds we have to fast even during בין השמשות of the night before, but ultimately the מכור says that even on a תענית for rain there is no need to fast during תשעה, and the same would apply for תשעה.

When the תשעה באב contrasts יוה"כ, by saying; יוה"ל with תשעה באב ברייתא, by saying; איוה"ל, by saying; - זה ספיקו אסור וזה ספיקו מותר a doubt about יו"כ is treated stringently but a doubt about באב is treated leniently - the Gemara at first understood it to mean that we may eat in משעה באב but not of יוה"כ.

However, the Gemara concludes that it means that if we are not sure of the exact date of תשעה באב we can be lenient and fast only one day, while on יוה"כ we would have to fast two days.

12 In the context of figuring out whether ר' יוחנן holds that we have to fast during בין השמשות of תשעה אות, the גמרא has five possible interpretations of what he means when he says – Tisha b'Av is not like a fast for rain in ארץ ישראל:

First, maybe יוחנן ה' means that it is מותר to eat during בין מותר of מותר as opposed to תענית ציבור תענית ציבור.

However, the Gemara already said earlier that even in a תענית ציבור it is מותר to eat during בין השמשות.

Second, he might mean that it is technically מותר to do work on מותר, as opposed to תענית ציבור.

The משנה rejects this possibility because our משנה already teaches that it is מותר to do work on תשעה באב. Even רשב"ג who said everybody can be like a תלמיד חכם and refrain from work, only meant that it is מותר to refrain from work and it is not an issue of אותר – arrogance.

Third, R' Yochanan may have meant that there is no תפילת תפילת on תענית ציבור. as there is for a תענית.

Fourth, R' Yochanan may have meant that we do not say 24 in ברכות war. as we do on a תענית ציבור. מ. תענית ציבור.

Finally, maybe he meant תשעה is not like the first set of תשעה for rain when it is מותר to eat the night before, but is like the later set of fasts for rain when it is אסור to eat at night and even בין השמשות.

The דף concludes by asking how the ברייתא can say that the only difference between תשעה באב is how to treat a case of ספק, implying that washing even a single finger is חספק, considering another אסור that equates ברייתא with תשעה באב when we may wash פניו ידיו ורגליו ורגליו when we may wash תעניות ציבור face, hands, and feet?

אמרא במרא answers: תנאים that compared אמר רב פפא תנא קולי קתני that compared תנאים to both יו"כ and to באב was only trying to highlight leniencies about תשעה באב that don't apply to the others, but not stringencies such as washing minor body parts which is תשעה באב and חשעה באב on אסור and תעניות ציבור on מותר.

